No. 1993 Zaterdag 25 Maart 1922. 39ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Brionplein Overzijde.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

DE NIEUWE BEGROOTING.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Vervolg en Slot.

Artikel 75.

Kosten van de examens. Verwacht wordt, dat het nieuwe examenbesluit, waarbij maar eenmaal per jaar gelegenheid gegeven wordt tot het afleggen van examens, terwijl bepaalde examens op een der Bovenwindsche eilanden zullen worden afgenomen, als de inspecteur van het onderwijs daar de scholen bezoekt, tot vermindering der uitgaven zal leiden, waarom bij dit artikel in totaal f 150,— minder worden geraamd.

Artikel 76.

Uitgaven in verband met de bevordering van het schoolbezoek. In verband met de noodzakelijke bezuiniging zijn de kredieten, bij dit artikel uitgetrokken, zooveel mogelijk verlaagd. In 1923 zal schoolvoeding alleen dan worden verstrekt, wanneer de noodzakelijkheid daartoe aan geen twijfel onderhevig is.

Ook bij het verleenen van schoolprijzen zal de meeste zuinigheid worden betracht.

Artikel 78.

Kosten van leergangen. Naar het voorbeeld van de begrooting voor 1922 zijn in een artikel de uitgaven voor alle leergangen bijeengevoegd, zoodat hieronder thans ook geraamd worden de uitgaven voor de leergangen in strochoedenvlechten.

Met ingang van den 1n Januari 1922 is de heer H. J. C. Henriquez, Postdirecteur met verlof, onder dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten, eervol ontheven van de leiding van de stroohoedenvlechtnijverheid in de kolonie. De vlechtleergangen aan de verschillende scholen en de vlechtscholen voor oudere leerlingen zijn onder het toezicht van den Inspecteur van het onderwijs geplaatst, terwijl nader overwogen zal worden, wat nog in het belang der hoedenvlechtnijverheid zal moeten en kunnen gedaan worden, dan wel of tot verdere bezuiniging zal kunnen worden overgegaan.

Ter nadere toelichting van de geraamde bedragen diene het volgende:

a. Toelagen. Daar het niet noodzakelijk is gebleken op elk der eilanden leergangen voor herhalings- of vervolgonderwijs te openen of te handhaven, wordt een krediet van f 2 000,— voor de geheele kolonie voor de personen belast met het vervolgonderwijs voldoende geacht.

In verband met den vermoedelijken omvang van het huishoudonderwijs wordt voor toelagen aan de personen, belast met dat onderwijs f 1 000,— minder geraamd.

Voor de personen, belast met het vlechtonderwijs, wordt voorloopig geraamd f 10 000,— zijnde ongeveer het bedrag, dat in 1921 aan toelagen voor de hoofdvlechtsters is uitgegeven en ook voor 1922 was geraamd, daar het aantal vlechtleergangen niet zal worden uitgebreid.

b. aanschaffing van leermiddelen, werktuigen en andere benoodigdheden, alsmede andere uitgaven voor de leergangen. Waar het voor 1922 geraamde bedrag voor aanschaffing van leermiddelen, werktuigen enz., voor het huishoudonderwijs verband hield met de eerste inrichting, wordt voor 1923 daarvoor f 650,— minder geraamd.

Voor aanschaffing van leermiddelen, enz., alsmede andere uitgaven voor de leergangen voor stroohoedenvlechten, waaronder huur voor gebouwen voor het geven van vlechtonderwijs, aankoop en vervoer van water, kosten van het schoonhouden van gebouwen, enz. wordt in verband met de gedane uitgaven een bedrag van f 3 000,— geraamd.

Artikel 80.

Kosten van de gouvernementsboekerij en leeszaal en van het koloniaal- eu schoolmuseum. Van den post voor 1920 toegestaan voor de *eerste inrichting* van de gouvernements-boekerij en leeszaal tot een bedrag van f 10 000,— werd, doordat een geschikte gelegenheid tot het inrichten ervan ontbrak, slechts f 889,— uitgegeven.

De inrichting is ook in 1921 niet gereed gekomen. Zeer waarschijnlijk zal in 1922 op bescheiden voet kunnen worden begonnen. Ten einde bij gebleken noodzakelijkheid in 1923 tot uitbreiding te kunnen overgaan, wordt het noodig geacht voor 1923 nogmaals f 1 000,— ter verdere inrichting beschikbaar te stellen, waarom het onderdeel *a.*, opnieuw geraamd is.

Artikel 81.

Bijdragen aan de armenkassen. Bij verordening van 30 Maart 1921, P. B. 1921, No. 68, tot regeling van het armwezen, welke verordening eerlang in werking zal treden, is o. m. bepaald, dat er op elk eiland der kolonie een openbare armenkast zal bestaan, terwijl bij artikel 5 van genoemde verordening onder de middelen van die armenkas is opgenomen „een jaarlijks bij de koloniale huishoudelijke begrooting voor elke kas beschikbaar te stellen bijdrage."

Voorts is bij genoemde verordening bepaald (bij artikel 25), dat op het tijdstip van inwerkingtreding daarvan de op Aruba en St. Martin N. G. bestaande armenkassen opgeheven worden.

In verband met het bovenstaande worden de kredieten voor „onderstand aan behoeftigen" en voor „vergoeding aan armenkassen wegens gemis van inkomsten", die op vorige begrootingen voorkwamen, voor 1923 niet geraamd, doch worden in plaats daarvan kredieten aangevraagd voor bijdragen aan de armenkassen op de verschillende eilanden der kolonie. Bij het ramen dezer bijdragen is rekening gehouden met de uitgaven in de laatste jaren gedaan voor armenzorg op de verschillende eilanden.

Artikel 82.

Kosten van beheer der armenkassen. Bij artikel 6 van de in de vorige toelichting bedoelde verordening is bepaald, dat de kosten van beheer der armenkassen ten laste van de koloniale huishoudelijke begrooting komen. Deze post is een uitvloeisel van die bepaling. Ofschoon nog niet kan worden vastgesteld hoeveel die kosten zullen bedragen wordt voor 1923 voor de geheele kolonie een krediet van f 1 000,— aangevraagd, ter vermijding van eene memorie-raming.

Artikel 85.

Bezoldiging of verlofsbezoldiging van den hnlp-landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden, met persoonlijken titel van landbouwkundige in de kolonie Curaçao. De Koloniale Raad heeft zich meerdere malen uitgesproken tegen het behoud van een landbouwkundige op Curaçao.

Bij de behandeling van de ontwerp-verordening tot voorloopige vaststelling van de begrooting voor 1920 werd in den Raad de meening geuit, dat de landbouwkundige alleen op de Bovenwindsche eilanden nuttig zou kunnen werken en werden de kredieten voor de bezoldiging, enz. van den landbouwkundige op Curaçao bij amendement van genoemde begrooting afgevoerd. Deze kredieten zijn bij de definitieve vaststelling van de begrooting voor 1920 wederom daarop gebracht en komen ook voor op de begrootingen voor 1921 en 1922.

De Gouverneur meent echter aan den drang, door den Raad uitgeoefend, te moeten toegeven, vooral ook met het oog op de omstandigheid, dat de toestand van de financien der kolonie tot het betrachten van de meeste zuinigheid noopt.

In verband met het bovenstaande zal in de door het vertrek van den landbouwkundige, den heer Dussel, ontstane vacature niet worden voorzien en worden voor 1923 geen kredieten aangevraagd voor bezoldiging, enz. van een landbouwkundige op Curaçao, terwijl voor uitgaven in het belang van den landbouw en de veeteelt op Curaçao slechts f 1500 instede van f 8750 wordt uitgetrokken. Verwacht wordt dat dit voor 1923 aangevraagd krediet van f 1500 voldoende zal zijn voor het doen der uitgaven van beheer en onderhoud van de proefvelden op Cas Chiquitoe en Kwartier, welke proefvelden, al zullen daarop geen nieuwe proeven meer worden genomen, toch in behoorlijken staat moeten worden gehouden. Met het beheer over die proefvelden heeft de Gouverneur een persoon belast, die ook zoo noodig bij den weerkundigen dienst assistentie zal moeten verleenen.

Aan den hulp-landbouwkundige op de Bovenwindsche eilanden is de persoonlijke titel van landbouwkundige in de kolonie Curaçao toegekend met bepaling van St. Martin als zijn voorloopige standplaats.

Artikel 89.

Voorschotten en andere buitengewone uitgaven tot bevordering van den landbouw en ter verbetering van de veeteelt. De plannen tot bevordcring van den landbouw en ter verbetering van de veeteelt, zooals die bij de toelichting van Gouverneur Helfrich op de wenschelijkheidsbegrooting voor 1920 (Stukken Koloniale Raad 1920—1921—3) zijn ontwikkeld, werden in 1921 slechts gedeeltelijk uitgevoerd. Niet alleen de langdurige droogte tot einde September 1921 is hiervan de oorzaak geweest, maar ook is gebleken, dat de animo voor het nemen van voorschotten, zoodra degelijke waarborgen voor de terugbetaling daarvan werden geeischt, zeer gering was. De Gouverneur heeft echter gemeend deze waarborgen te moeten blijven eischen. Hij verwacht, dat de overvloedige regen die in de laatste maanden van 1921 gevallen zijn en waardoor de toestand van landbouw en veeteelt op de Benedenwindsche eilanden in belangrijke mate is verbeterd, de lust tot het gebruik maken van de opengestelde gelegenheid om voorschotten te verkrijgen, bij de planters zal doen toenemen.

In verband hiermede acht hij het gewenscht om ook voor 1923 kredieten beschikbaar te stellen voor het verleenen van voorschotten, enz. Deze kredieten zijn echter belangrijk lager gesteld dan die voor 1921 en 1922 toegestaan.

Artikel 90.

Kosten tot aanmoediging van den katoenbouw. Ofschoon het thans, met het oog op de aanwezigheid van de „Cotton pink boll worm", niet gewenscht is den katoenbouw op St. Eustatius aan te moedigen, aangezien de bestrijding van genoemd insect zeer kostbaar is en de katoenbouw slechts schade zal opleveren, meent de Gouverneur toch vóór 1923 kredieten aan te moeten vragen voor de aanmoediging van genoemden bouw, in de hoop dat, na eventueele vernietiging van al de oude aangetaste planten, de katoen wederom met succes op St. Eustatius zal kunnen worden verbouwd.

Artikel 92a.

Bezoldiging of verlofsbezoldiging van den directeur van den openbaren gozondheidsdienst. Met de waarneming van de betrekking van directeur van den openbaren gezondheidsdienst is belast Dr. A. J. H. Bergman, onder genot van een inkomen van f 15 000,—, waaronder begrepen is eene ervaringstoelage en vergoeding wegens laboratoria werkzaamheden.

Aangezien de nieuwe titularis op het tijdstip waarop deze begrooting werd samengesteld nog niet in de kolonie was aangekomen; kon bij het vaststellen der raming van de posten der afdeeling „openbare gezondheidsdienst" geen rekening worden gehouden met zijne zienswijze. De ramingscijfers zijn over het algemeen overgenomen van de vorige begrooting. Slechts in enkele gevallen, waar een wijziging, van die cijfers noodzakelijk bleek, is van dezen regel afgeweken.

Bezoldigingen of verlofsbezoldigingen van de gouvernements-geneeskundigeu in de buitendistrieten op Curaçao. Groote moeilijkheid wordt ondervonden bij het aanvullen van de vacatures ontstaan bij den geneeskundigen dienst. In verband hiermede wordt voor 1923 een krediet aangevraagd voor bezoldiging van twee geneeskundigen in de buitendistricten van Curaçao, in stede van drie.

Artikel [illegible].

Kosten van uitvoering van den quarantaine-dienst. (Bonaire. S. Martin, St. Enstatius en Saba). Het komt gewenscht voor, in verband met de bestaande mogelijkheid dat er ook op deze eilanden quarantainemaatregelen moeten worden genomen, een krediet beschikbaar stellen voor het doen der eventueele kosten ter uitvoering van den quarantaine-dienst aldaar. Dit krediet wordt voor elk eiland gesteld op f 150,— welk bedrag sedert 1919 voor Aruba op de begrooting voorkomt.

Artikel 130.

a.

Beschieten met hout eu herstellen van het dak van de districtmeesterswoning op Rust. Het dak van dit gebouw lekt bij regen hinderlijk, hetgeen te wijten is aan de flauwe helling der dakvlakken. Daarom dient er onder de pannen een houtenbeschieting te worden aangebracht, met waterhollen en tengels. Dit kwam reeds op de begrooting voor 1921 voor, doch het werk werd in dit jaar niet uitgevoerd, daarom wordt voor 1923 opnieuw voor dit doel een krediet aangevraagd.

b.

Oververven van de buitenhoutwerken in den batterijmuur en van de boogwoningen daarin. Deze houtwerken zijn verveloos. Het zal in 1923 acht jaar geleden zijn dat zij voor de laatste maal werden geverfd.

c.

Oververven van het houtwerk van het cantinegebouw. Het houtwerk van dit gebouw is verveloos. In 1914 werd dit gebouw opgetrokken en sedert is niet meer geverfd.

d.

Oververven van het buiten- en binnenhoutwerk van de woning van den adjudant-onderofficier. De buiten- en binnenhoutwerken van dit gebouw zijn verveloos. Voor het laatst is deze woning in 1915 opgeverfd.

e.

Vernieuwing van de verharding in de Heerenstraat. De verharding van de Heerenstraat, bestaande in een keibestrating, verkeert in zeer slechten toestand. Aangezien deze straat te smal is voor een steenslagverharding, zal een bestrating van „Scoriaebricks" worden gelegd. Een bestrating met houtenblokken, waarvoor op de begrooting voor 1921 gelden waren uitgetrokken, zou te kostbaar zijn geweest.

f.

Vernieuwen van de verharding van den Scharlooweg, zoomede het aanbrengen van kantlagen en het verbeteren van de afwatering aan dezen weg. De verharding van den Scharlooweg is totaal versleten, zoodat algeheele vernieuwing daarvan noodzakelijk is.

g.

Vernieuwen en herstellen van den kademuur langs het Brionplein. Deze kademuur verkeert in zeer slechten toestand en heeft dringend herstelling en hernieuwing noodig.

h.

Buitengewone herstellingen aan de wegen en straten in het dorp Kralendijk, voornamelijk de Breedestraat en den Strandweg. (Bonaire.) Ook voor 1923 wordt een bedrag van f 600,— noodig geacht voor de verdere herstelling van de bij dezen post bedoelde straten en wegen. Op de begrootingen voor 1920 en 1921 was een gelijk bedrag voor dit doel toegestaan. Het voor 1920 toegestaan krediet bleef echter voor het grootste gedeelte ongebruikt.

i.

Buitengewone herstelling aan de Zoutpannenweg (Bonaire). Voor herstelling van dezen weg, die in slechten staat verkeert, wordt voor 1923 een bedrag van f 1 000,— noodig geacht. Op de begrooting voor 1920 was voor de gedeeltelijke herstelling van dezen weg een krediet van f 400,— toegestaan, welk krediet uit gebrek aan werkvolk ongebruikt bleef.

j.

Buitengewone herstelling van den steiger op de reede van Kralendijk. (Bonaire). De steiger verkeert in zeer slechten staat en herstelling is dringend noodig.

k.

Buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van landsgebouwen, en eigendommen, straten en wegen. (St. Eustatius). Ook voor 1923 wordt een krediet aangevraagd om in dat jaar te kunnen voortgaan met het herstellen van de landsgebouwen enz. op St. Eustatius.

l.

Oververven van de houtwerken der schoolgebouwen Wiudwardside en St. john's.(Saba). De houtwerken van deze scholen zijn verveloos en moeten noodzakelijk worden overgeverfd.

m.

Bnitengewone herstelliug aan de arrestlokalen en het aanbrengen van nieuwe vloeren in die gebouwen. (Saba). De beide arrestlokalen verkeeren in zeer slechten staat en moeten noodzakelijk worden vernieuwd.

n.

Buitengewone herstelling aan de wegen leidende naar de Ladderbaai en de Windwardside. (Saba.) Deze wegen verkeeren in zeer slechten staat en herstelling daarvan wordt dringend noodig geacht. De meeste treden moeten worden hersteld.

Artikel 131

a.

Bouw van twee veranda's bij het krankzinnigengesticht. Deze bouw is noodig omdat de patienten overdag in de buitenlucht, beschermd tegen de zon, moeten kunnen vertoeven.

Aanschaffing van een auto-sproeiwagen voor het besproeien van de straten en wegen in het stadsdistrict. Voor de aanschaffing van een auto-sproeiwagen was op de begrooting voor 1921 een post uitgetrokken. Aangezien de aanschaffing nog niet heeft plaats gehad, wordt op deze begrooting opnieuw een krediet daarvoor aangevraagd.

c.

Aanschaffing van een auto-truck ten dienste van openbare werken. Bij openbare werken kan een auto-truck niet langer ontbeerd worden.

d.

Aanleg van een telefoon van den post voor draadlooze telegrafie naar het douanekantoor. (St. Martin). Het is gewenscht, dat de post voor draadlooze Telegrafie op St. Martin door een telefoon wordt verbonden met het douanekantoor te Philipsburg, daar de post op een half uur gaans van de stad ligt.

e.

Het bouwen van een armhuis. (St. Eustatius). Een armhuis is op St. Eustatius beslist noodzakelijk. De algemeene woningtoestand is zeer slecht; de armen wonen in huizen, waarvan de daken niet meer herstelbaar zijn. De kosten van den bouw van dit huis worden geschat op f 7000.

f.

Het bouwen van een klein algemeene slachtplaats. (St. Eustatius). In het belang van de volksgezondheid wordt dit gebouwtje noodig geacht. De gouvernements-geneeskundige kan op een algemeene slachtplaats naar behooren toezicht uitoefenen.

g.

Aanschaffing van twee boeilichamen en kosten van het leggen daarvan. (Saba). Deze boeien, waarvan er een in de Fortbaai en de ander in de Ladderbaai zal worden gelegd, zijn dringend noodig, omdat de paketschoeners te veel tijd verliezen als zij in genoemde baaien telkens hun ankers moeten laten valen en het daarna uit groote diepte weder moeten ophieuwen.

Deze boeien zijn inderdaad noodzakelijk en de veiligheid van de scheepvaart zal, niet alleen in de orkaanstijden, doch ook in het overige gedeelte van het jaar door het leggen daarvan worden gebaat.

De Koloniale Raad heeft bereids bij de verordening tot verklaring van de wenschelijkheid om de definitief vastgestelde begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1921 te verhoogen, een krediet van f 4000 goedgekeurd voor „aanschaffing van twee boeien met ankers en kettingen en aanlegkosten daarvan aan de Fortbaai en de Ladderbaai op Saba." Dit krediet werd echter niet op de begrooting voor 1921 gebracht, om welke reden het op deze begrooting opnieuw wordt uitgetrokkee. Het bedrag van het krediet is thans op f 2500 gesteld instede van op f 4000, omdat het departement van openbare wercen er intusschen in geslaagd is voor betrekkelijk lagen prijs de noodige kettingen aan te koopen.

Artikel 134*a*

Aanlegkosten van werken in het belang van de waterverschaffing. (Curaçao). Het komt gewenscht voor, den aanleg van belangrijke werken in het belang van de waterververschaffing uit te stellen totdat de resultaten van het onderzoek in zake de watervoorziening bekend kunnen zijn. In verband hiermede wordt bij dezen post voor 1923 instede van f 17000 slechts f 7000 uitgetrokken, welk bedrag beschikbaar wordt gehouden voor het tot stand brengen van werken, waarvan de noodzakelijkheid in genoemd jaar eventueel mocht blijken.

Artikel 138.

Kosten van onderzoek naar mogelijkheid om Willemstad van een drinkwaterleiding te voorzien. Hoewel in den loop van 1921 reeds een aanvang is gemaakt met dit onderzoek laat het zich aanzien, dat in het jaar 1922 meerendeels algemeene geologische onderzoekingen zullen worden verricht en dat het volledig onderzoek naar de mogelijkheid van

een drinkwatervoorziening van Willemstad eerst zijn beslag zal krijgen in 1923. Om deze redenen wordt het krediet van f 20.000 voor het doen der kosten van bovenbedoeld onderzoek ook voor 1923 aangevraagd.

Artikel 142.

Kosten van bedrijf van den weerkundige dienst enz. In verband met de opheffing van den landbouwkundige dienst op Curaçao is de weerkundige dienst wederom opgedragen aan den directeur van openbare werken. De kosten voor toelagen aan de personen, belast met het doen van waarnemingen, zoowel op Curaçao als op de Bovenwindsche eilanden, alsmede die voor herstelling en aanschaffing van toestellen en bezorgen van telegrammen, enz. worden voor 1923 geschat op f 2000.

Artikel 153.

Kosten van verbetering van de bezoldigingen enz. van de ambtenaren en beambten, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin die bezoldigingen, enz. zijn omschreven en, zoo noodig, duurtebijslagen op bezoldigingen, enz. en aan onderwijzers bij het van overheidswege geldelijk gesteunde bijzonder onderwijs. Evenals op de begrootingen voor 1921 en 1922 wordt ook voor 1923 een krediet aangevraagd voor salarisverbetering van de ambtenaren, enz. in de kolonie Curaçao, den 13n Mei 1921 door den ambtsvoorganger van den Gouverneur ingediend, was door den Kol. Raad den 24n. Februari j.l. nog niet behandeld.

Onder deze omstandigheden achtte de Gouverneur het geraden bij schrijven van 24 Februari j.l. dat ontwerp terug te nemen en de bezoldigingen zelf te regelen, waar, ingevolge de bedoeling van het Regeeringsreglement, de regeling der bezoldigingen slechts bij uitzondering langs den weg van algemeene verordening behoort te geschieden.

Het heeft in de bedoeling van den Gouverneur gelegen deze salarisregeling zoodanig vast te stellen, dat ernstig rekening wordt gehouden met de financieele draagkracht der kolonie.

De Gouverneur zal den Raad zoo spoedig mogelijk een nota doen toekomen, waarbij dit aangevraagde krediet nader wordt toegelicht. Uit deze toelichting zal blijken hoe de Geuverneur zich de nieuwe salarisregeling voorstelt.

De nieuwe regeling zal terugwerken tot 1 Januari 1922, indien de helft der kosten door de kolonie wordt betaald uit belastingverhooging.

Bovenwindsche Stemmen.

Philipsburg, den 25sten Februari 1922.

Verlof. De Zeer Eerwaarde Heer Pastoor HARTENDORFF gaat deze keer naar Curaçao om één jaar verlof in Nederland te gaan genieten.

Voor zoover men vermoedt, zal hij alhier niet terugkomen. Juist daarom nemen wij deze gelegenheid te baat hem een afscheidsgroet te brengen.

t Is al 6½ jaar sedert hij in ons midden is komen wonen. In hem hebben we iemand gehad, die zich nooit met de zaken van anderen bemoeide. Als Pastoor heeft hij ten allen tijde zijn plicht stipt gedaan. Hoe hij zich op den kansel meester van de Engelsche taal maakte, was iets bewonderenswaardigs.

Zeer groot was de achting en liefde van zijne kudde voor hem.

Als lid van den Voogdijraad steunde hij alle pogingen, aangewend tot het verbeteren van het lot der zoo verwaarloosde minderjarigen.

Zoowel in godsdienstige als in seculaire zaken was hij voor iedereen toegankelijk.

Ter Pastorie is hem door de Katholieke Heeren der stad in tegenwoordigheid van eenige andersdenkenden een zilveren horloge-ketting en een beurs met adres aangeboden.

Den aftredenden Pastoor wordt hierbij eene aangename reis en behouden aankomst in Nederland toegewenscht.

Hoog bezoek. Voor zoover wij weten, zal Zijne Excellentie Gouverneur BRANTJES binnenkort een bezoek aan de Bovenwindsche eilanden brengen. Daar bezuiniging het wachtwoord is, vreest de bevolking dezer eilanden, dat meer belasting achter dit bezoek zal aankomen. Van een vertrouwbare bron hébben wij echter gehoord, dat Zijn Excellentie een eenvoudig en oprecht mensch is, die het zeer goed meent, en die men ten volle vertouwen kan. Uit een particulieren brief van St. Thomas, verneemt men, dat er een baggermachine aldaar op dok ligt, die na de noodige reparatiën te hebben ondergaan, hiernaartoe zal komen om de haven alhier uit te baggeren en te verbeteren ten gebruike van de booten der *Hamburg-America-lijn.* Het is werkelijk te goed om waar te zijn. Volgens den droom van den profeet Ezekiël is het echter „een rad in het midden van een rad". Moge de aankomst van onzen hooggeachten bezoeker het bewaarheden van dit gerucht voorspellen! Dit èn dit alleen zal voorspoed voor de Bovenwinden kunnen brengen.

Vertrek van den paketschoener "Estelle". Deze keer gaat de Zeer Eerwaarde PRIORIN AGNES met een jaar verlof naar Nederland, alsook de twee jonge dames ALMA en MAZIE CONNER, de twee laatsten om in een der kloosters aldaar religieus te worden.

Onze oprechte wenschen gaan ook met haar op haar heiligen tocht.

*) Onder de *Toelichtingen* op de nieuwe Begrooting lezen wij bij (382) Met het oog op mogelijke baggerwerken in de groote baai op St. Martin werd de zandzuiger grondig gerepareed. De overschrijding van dezen post met f 9000 is hiervan het gevolg."

Mogelijk is van dit bericht iets naar St. Martin over gewaaid dat aanleiding gaf tot het hier besproken gerucht. *Red. Amigoe.*

Correspondentie.

St. Eustatius, 22 Febr. '22.

Er is hier geen werk, dus gaat men stelen. Woensdag 15 Febr waren de Dames *Mussenden—Elsman* naar het Lof, van welke gelegenheid een dief, gebruik maakte om 2 gouden halskettingen, een gouden armband en broches, plus 170 dollars aan Engelsche banknoten weg te nemen.

Bij haar thuiskomst bemerkten de Dames niets, omdat de dief alles op zijn oude plaats had gezet, zonder teeken, dat er iemand in huis was geweest tijdens haar afwezigheid.

Eerst den volgenden morgen kreeg een der Dames achterdocht, toen zij 14 afgebrande lucifers voor de kast zag liggen.

Zondag daarop werd er ingebroken in het huis van een Methodiste familie, toen de godsdienstoefening in de Chapel aan den gang was. Een klein meisje maakte echter alarm, wat de buren waarschuwde. De dief wierp met een steen naar het kind, maar liep toch weg.

De opzichter der Company is nog altijd wachtend op een definitieve beslissing uit Holland omtrent sluiting of heropening.

Kan men op Curaçao kalk van St. Eustatius gebruiken? Hier kan men in overvloed kalk branden en dan hadden de menschen wat werk en eerlijke verdienste.

INGEZONDEN.

Naar aanleiding van de „Nota tot nadere toelichting van het krediet tot verbetering van de bezoldigingen, enz." verzoekt de ondergeteekende Uwer Redactie beleefd om plaatsing van enkele opmerkingen, voor zoover die bij het doorlezen dier aanteekening hem voor den geest kwamen.

Reeds terstond stuit hij bij de getroffen regeling op: Er wordt geen rekening gehouden met de omstandigheid of een ambtenaar „Gezinshoofd is" of niet, daar het inkomen niet door de overheid naar de behoeften van den ambtenaar moet worden geregeld. Veel is hiertegen in te brengen en werkt die meening in goede richting?

M. i. niet, daar zij voor den leek indirect de onzedelijkheid in de hand werkt: Zijn inkomen laat hem het kiezen van eene levensgezellin niet toe. 't Gevolg? 'n Goed verstaander heeft aan 'n half woord genoeg, ongerekend den treurigen najammer.

Maar heeft de ongehuwde dan geen huishouden? Gewis; doch hij kan volstaan met heel wat minder inkomen, daar hem uitgaven voor ruimere behuizing, dokter en apotheker, en wat de huwelijksstaat verder meebrengt, blijven bespaard. Stapt hij toch het huwelijksbootje in, dan speelt de Malthusleer hem parten en dreigt tot neo-malthusianisme, in strijd met het „Gaat en vermenigvuldigt u."

Dat trouwens velen met hem eenzelfde gevoelen deelen, blijkt wel hieruit, dat ook vorig Bestuur en Regeering in Nederland degelijk met die omstandigheid hebben rekening gehouden en is, zoo ondergeteekende zich niet vergist, juist in het moederland voor den gehuwden onderwijzer met en zonder kinderen eene bijzondere regeling getroffen.

Hoe de voorgestelde salarisregeling voldoende zal blijken om der kolonie de diensten te verzekeren van geschoold personeel, dat berekend is voor zijne taak, is zeer twijfelachtig. De hoop, dat die goede, oude tijd nog eens terug zal komen, is ijdel. Een maximum-salaris voor den onderwijzer III van f 3 000,—'s jaars moge eens voldoende blijken, men vergete echter niet, dat naar dien maatstaf het pensioen berekend wordt en dit, zeer zeker, zal ten eenenmale ontoereikend zijn voor 'n dragelijk bestaan op den ouden dag.

Ook bij het bepalen der toelagen voor het *bezit* of *verkrijgen* van eene lagere of middelbare akte voor de vakken genoemd in I en II struikelt ondergeteekende over de meening, dat er verschil zou zijn, of die akte behaald wordt door een *hoofd* van eene lagere school met *acht* klassen of een *onderwijzer* aan die inrichting, of eene lagere school met zes of minder klassen. Zou misschien een der lezers zoo vriendelijk willen zijn hem dat verschil aan 't verstand te willen brengen?

Hem dacht, dat de gestelde exameneischen *precies hetzelfde* waren, ook voor den niet-onderwijzer, die zich aan zoo'n examen onderwerpt. Dat er onderscheid gemaakt wordt bij het *gebruik* dier akte in de verschillende inrichtingen van onderwijs wil er bij hem wel in, als hij in aanmerking neemt, dat in scholen van (meer) U. L. O. of 8-jarigen leergang meer voorbereiding geëischt wordt. Doch als nu, in plaats van het *hoofd* van laatst genoemde school, *de onderwijzer* met dat onderwijs is belast of dubbele klassen voor zijne rekening heeft? Wie geeft hem ook hierop het antwoord, in eenvoudige taal a. u. b.

Ten slotte merkt hij op, dat aan enkele hoofdbetrekkingen de noot is toegevoegd: met academische of daarmede gelijk te stellen opleiding f 1800,— 's jaars verhooging. Traktement, niet waar?

De onderwijzer in 't algemeen mist een academische opleiding, doch zou nu zijn 4-jarige studie ook niet iets waard zijn en eenig gewicht in zijne schaal leggen?

De ondergeteekende heeft als onderwijzer bij zijne opmerkingen bij voorkeur het oog gehad op den onderwijzer, die het na 20-, 30-jarigen diensttijd nog niet gegeven is, onder gegeven omstandigheden tenminste den ouden dag kalm te gemoet te zien (pensioen naar maximum-traktement).

U dankend voor de verleende plaats ruimte, verblijft hij

Hoogachtend,
Uw dw. dien.
C. J. K.

Mijnheer de Redacteur,

Vergun ons een plaats in Uw veel gelezen blad om het stuk voorkomende in uw nummer van den 18n. dezer, onderteekend schaal 8 te beantwoorden.

Mr schaal 8 toont aan met cijfers dat een onderwijzer in Holland ongeveer hetzelfde inkomen als zijn collega op Curaçao heeft, die met horten en stooten na 20 jaren dienst op kan klimmen tot f 3000 's jaars, en concludeert dat de onderwijzers hier in de kolonie beter betaald moeten worden.

In werkelijkheid draagt het verloop zich anders toe, n. l. dat een onderwijzer, zelfs een 3de klasse op Curaçao alleen dan komt, nadat hij veel dienstjaren in Holland heeft, wat hier meegeteld wordt, zoodat de meesten al dicht bij hun maximum zijn.

We zijn het volkomen met den inzender eens, dat de onderwijzers goed betaald moeten worden en nemen aan dat de levensstandaard hier hooger is dan in Nederland, en de onderwijzers dientengevolge beter betaald moeten worden. Ons dunkt dat Mr schaal 8 met de aangehaalde cijfers had kunnen volstaan om aan te toonen dat de onderwijzers niet goed betaalt worden. Maar waarom aangehaald, dat het beter is als marconist te worden opgeleid, die na 6 maanden studie zijn certificaat als marconist behaalt, terwijl een onderwijzer zich 4 jaren moet voorbereiden tot een misselijk examen?

Dat men na 6 maanden studie zijn certificaat als marconist behaalt, is zeer onjuist. Als hij zich de moeite had willen getroosten, inlichtingen te vragen aan den chef van het station alhier, dien hij zeer zeker wel kent, dan zou hij te weten zijn gekomen dat de laatste opleiding 6 maanden heeft geduurd, maar dat de aspirant marconisten hier bij de opleiding kwamen, nadat ze reeds eenige maanden op Aruba opleiding hadden genoten. En ook, dat men na de opleiding, die volgens hem 6 maanden duurt, (met minstens 8 uur les per dag en dan soms een paar uren 's nachts op het station) als hulpmarconist wordt aangesteld, en eerst na 2 jaren dienst, bij gebleken geschiktheid, als marconist wordt bevorderd en dan pas komt te staan in schaal 8.

Denkt Mr schaal 8, dat hij met een paar lesuren per week na 6 maanden zijn certificaat als marconist kan behalen en ook zelfstandig zal kunnen werken op een kuststation voor openbaar verkeer? Als dat zoo is, dan nemen we hem heelemaal niet kwalijk, dat hij het zoo verschrikkelijk vindt, dat hij in dezelfde schaal werd geplaatst als de marconisten, want hij heeft dan zelf getoond, dat hij een leek is op dat gebied, wat hem vanzelf het recht tot beoordeelen beneemt.

Mr schaal 8 denkt, dat men betaald moet worden voor de studie die men genoten heeft, maar niet voor hetgeen men presteert. Hij schijnt geheel vergeten te hebben, dat een onderwijzer ongeveer 6 uren per dag werkt; Vrijdag 3 p. m. gaat hij naar huis en komt dan pas maandagmorgen 9 uur terug, heeft bovendien plus minus 7 weken vacantie in het jaar, en is op alle feestdagen vrij, terwijl een marconist dag en nacht werkt, nooit een zondag vrij heeft geen feestdagen kent en soms na reeds nachtdienst te hebben gehad invallen moet voor zijn collega, ingeval die ziek mocht worden, zonder dat hij extra verdient.

De onderwijzer geniet vergoedingen voor extra lesuren, wij kennen dat niet ten opzichte van extra diensturen.

De onderwijzers worden in de gelegenheid gesteld, betaling te krijgen voor de extra talen die ze kennen, terwijl de marconisten geen betaling krijgen voor de hun zoo zeer noodige talenkennis. Dat er marconisten te vinden zijn, die niet genoeg op de hoogte zijn van vreemde talen, is geen wonder, want zelfs onder de onderwijzers behoort dat niet tot de zeldzaamheden.

Mr schaal 8 zegt, dat het peil van het onderwijs zal dalen tegen deze betaling, maar koestert dezen angst niet ten opzichte van slechte bediening van de D. T. (Openbaar verkeer)

Denkt hij soms dat de marconisten goed genoeg betaald worden?

Als dat zoo is, dan is hij glad mis, want op geen plaats ter wereld worden de marconisten zoo slecht betaald als hier in de kolonie, en evenals de onderwijzers zijn zij ook ontevreden met de nieuwe regeling, maar niet dat ze geplaatst zijn of worden in een schaal met andere, die minder of meer studie hebben genoten. Dat laat hen koud.

Marconisten

U Mijnheer de Redacteur dankend voor de verleende plaatsruimte,

Hoogachtend
Collega's Schaal 8.

P. S. Naar aanleiding van de noot van de Redactie van de „Amigoe" geven we U bovendien in overweging U te vergenoegen met het supplement *„stand"* dat de Redactie U aanbiedt. *Wij* kunnen daar niet van leven.

Uit het Vaticaan.

Pauselijk Gebed voor de voortplanting des Geloofs.

Z. H. de Paus Benedictus XV stelde te samen en verrijkte met aflaten het volgend gebed voor de voortplanting des geloofs.

Heer Jezus, de weerklank van Uw goddelijk woord, waarmede Gij de schaarste der werklieden tegenover de uitgebreidheid van den oogst — de oogst is groot, doch werklieden zijn er weinig — steldet, is nog niet vergaan.

Reeds zijn drie eeuwen verloopen dat de H. Stoel op voortdurende en geregelde wijze heeft voorzien in het prediken van het Evangelie aan de ongeloovigen. De ijver der missionarissen door de H. Congregatie der Propaganda gezonden, heeft talrijke vruchten geoogst. Het bloed, gestort door den edelen strijder, die, drie eeuwen geleden, als eerste martelaar der Propaganda den marteldood stierf, is weelderig zaad geworden van christenen. Hoeveel volkeren zijn echter nog omgeven door de duisternissen der onwetendheid. Hoevelen zijn nog gezeten in de duisternissen des doods! Hoe bedroevend is het getal der geloovigen in vergelijking met het grooter getal der ongeloovigen!

Dergelijke vergelijking, die ons beter het wonderbare licht des Geloofs, hetwelk ons in deze aardsche ballingschap leidt, doet waardeeren, herinnert ons tevens aan de andere goddelijke woorden: Vraagt den Heer van den oogst, dat Hij werklieden in zijn oogst zende. „Rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem suam."

Gij, Heer, zijt de Heer van den oogst, door wien de hoeveelheid der menschen aangeduid wordt. Aan U vragen wij het getal der missionarissen te vermenigvuldigen, hun ijver meer en meer op te wekken, hun pogingen te zegenen, opdat het goede zaad van het goddelijk woord menigvuldige vruchten geve, in de hemelsche graanschuren te verzamelen.

Verhoor, Heer, dit gebed ons ingegeven door het verlangen Uw Rijk uitgebreid te zien. En, daar elken dag, meer door ons hart dan door onze lippen de schoone wensch wordt uitgesproken: Laat toekomen Uw Rijk „Adveniat regnum tuum", geef ons kracht en getrouwheid aan het voornemen dat wij U aanbieden, op de best mogelijke wijze het werk van de voortplanting des Geloofs volgens onze krachten te dienen."

Aan alle geloovigen verleenen Wij, telkenmale zij dit gebed zullen bidden, een Aflaat van 300 dagen, en ééns per maand, op de gewone voorwaarden, aan hen die het dagelijks zullen bidden, een Vollen Aflaat.

BENEDICTUS XV, Paus.

Omtrent de levensgeschiedenis van den nieuwen Paus, Pius XI lezen we in de Mailbladen nog nadere bijzonderheden, welke wij hier als aanvulling geven bij hetgeen de redactie bij de bekendmaking van de verkiezing van Paus Pius XI reeds haar lezers gaf.

Paus Pius was op een na de oudste zoon van een familie, bestaande uit zeven kinderen, waarvan nog een broer en een zuster in leven is. Zijn vader, Franciscus Ratti, was directeur van een zijdefabriek, later mede-eigenaar van een andere fabriek. De H. Vader is dus niet, zooals ons de telegrammen vermeldden, van behoeftige ouders. Reeds als jong seminarist stond hij bekend door zijn degelijke vroomheid, aangeboren distinctie en zijn vroegtijdigen ernst. Hij deed zijn hoogere studies op de Gregoriaansche universiteit te Rome en behaalde op drie en twintigjarigen leeftijd de doctersgraden in de teologie, philosophie en kerkelijk recht summa cum laude. Van 1882 tot 1888 was hij professor aan het groot seminarie van Milaan; in 1888 werd hij bibliothecaris van de Ambrosiaansche Bibliotheek te Milaan. Gedurende de twintig jaren, dat hij deze functie vervulde, publiceerde hij vele critisch-historische werken en artikelen, die hem onder de geleerden groote vermaardheid verschafte. In 1914 werd hij, na eenige jaren als medehelper werkzaam geweest te zijn, prefect van de Vaticaansche Bibliotheek. In 1918 moest hij voor goed afscheid nemen van zijn geliefde boeken. Paus Benedictus, die de bijzondere gave had zijn mannen uit te kiezen, zond den geleerden bibliothecaris als Apostolisch Visitator en later als Nuntius naar Polen. In den geleerden bibliothecaris bleek te huizen een uitstekend diplomaat en Staatsman.

Onze telegrammen hebben nog melding gemaakt over den eersten zegen van den Paus, welken Hij in tegenstelling der drie laatste Pausen, van af de buitenloggia van de St. Pieter heeft gegeven. Aan dit feit zijn heel wat beschouwingen met betrekking tot de Romeinsche kwestie vastgeknoopt, alsof b. v. de Paus zijn rechten van koning der voormalige Pauselijke staten hierdoor zou hebben prijsgegeven.

Al die beschouwingen zijn officieël gelogenstraft geworden door het volgende communiqué, dat Prins Chigi, maarschalk van het Conclaaf in opdracht van den secretaris van het Conclaaf aan het Italiaansch persagentschap heeft verstrekt: „Zijne Hei-

ıeid Paus Pius XI heeft onder voorıoud van alle onschendbare rechvan de Kerk en den Heiligen Stoel, lke Hij gezworen heeft te bewaken te verdedigen, Zijn eersten zegen geven van het buitenste balcon van St. Pieter, met de bijzondere beeling, dat deze zegen gericht zou ı niet alleen tot de aanwezigen op l plein van de St. Pieter, niet alın tot Rome en Italië, maar tot e naties en alle volken, met den ınsch, dat de algemeene vrede, waarar allen zoo vurig verlangen, spoeg komen zal."

Het oogenblik van het geven van ın eersten Zegen van den nieuwen 'edevorst aan Stad en Wereld behreef de Fransche journalist Pichon de „Echo de Paris" op de volgen: ontroerende wijze:

„De vrijwillige gevangene zal zich onen aan het venster van zijn cel. e koninklijke troepen stellen zich in ırré op, in 't midden van het paleis ist op de plaats, waar anders de auselijke gardes staan. Op de colode Bernin plaatsen zich de edelachten in hun schitterende uniforen. De vlag van de Palatijnsche gare, met de pauselijke kleuren, witeel, waait, boven hen. Alles is klaar. ius XI kan verschijnen.

Men ziet eenige roode stippen be'egen. Dat zijn de baretten van de ardinalen, die den Heiligen Vader oorafgaan. Ze plaatsten zich aan beie zijden van de loggia. Dan het groo: gouden kruis, het Evangelieboek in ood marokijnen band, de kandelaar, an eindelijk, gehuld in een rooden ıantel, de Witte Man.

De Kardinaal, die wij vier dagen eleden zoo eenvoudig de Sixtijnsche apel zagen binnentrekken, de oogen ıaar den grond gericht om beter zijn edachten te kunnen volgen, verchijnt thans in de opperste majeseit van Opperpriester en vervuld van en nieuw gezag, dat hij draagt zonler er onder gebukt te gaan.

Zijn beweging is simpel, de stem s donker van timbre. Met nadruk als n een kathedraal zegt hij de gebelen: „Sit nomen Domini benediczum" (De Naam des Heeren zij gezegend). De geweldige menigte antwoordt: „Amen". De Paus vervolgens zijn hand opheffend maakt langtaam het kruisteeken: „Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii ..... (De zegen van den Almachtigen God, Vader en Zoon.)

Een oogenblik wacht hij, alsof zijn hand al zijn kinderen wil zegenen tot het uiteinde der aarde, dan maakt hij het zegenende gebaar en krachtig gaat hij voort: „Et Spirtus Sancti descendat super vos et maneat semper", (en des H. Geestes dale over u neer en blijve altijd.)

Nauwelijks heeft het volk „Amen" geantwoord of de hoera's stijgen opnieuw omhoog. Heel het plein is wit van wuivende zakdoeken.

En de klokken van St. Pieter slaan haar brons door de lucht, en de eene na de andere vallen de klokken van Rome bij; zij vervullen de lucht met haar jubelenden zang. En de klokken uit de dorpen antwoorden, en binnen eenige uren antwoorden al de klokken over heel de christenwereld. Haar gezang verjeugdigt het gelaat der oude wereld, haar gebeier stort in het gelaat een onvergankelijke hoop."

Berichten uit de Kolonie.

Pastoor Th. van Sadelhoff ✠

In den vroegenmorgen van Zondag 19 Maart feest van den H. Jozef, werden wij plotseling opgeschrikt door de treurige tijding: Pastoor **Thomas van Sadelhoff** is overleden.

Niemand had dergelijk bericht op dat oogenblik verwacht.

De zware operatie, een paar maanden geleden ondergaan, had de Pastoor met succes doorstaan en reeds was hij weer teruggekeerd naar het Klooster van Pietermaai.

Als iemand, die nimmer veel werk maakte van zich zelf, had ZEerw. zich echter te weinig ontzien als herstellende zieke, en zoo was de Pastoor verplicht een veertien dagen geleden zich opnieuw onder geneeskundige behandeling te stellen in het St. Elizabeths-Gasthuis.

Daar bleek alras, dat de zieke zich een beetje had verwaarloosd. De kwaal bleek nog niet weggenomen en de Pastoor had veel pijn te doorstaan. Toch bestond er gegronde hoop van een langzaam, maar algeheel herstel.

Zoo weinig werd er aan sterven gedacht. dat Pater Thomas, op dien Zondagmorgen bij een hevigen aanval van pijn door de Verpleegster ingespoten, niet wilde, dat de Eerw. Zuster Pater Rector ging roepen: Hieraan sterf ik nog niet" zeide hij, maar kreeg tegelijker tijd een flauwte en stierf.

Onvoorbereid was deze plotselinge dood echter niet.

Pastoor SADELHOFF was een eenvoudig, ijverig, vroom Priester. Een man van gebed in hoogen mate. Als men naar hem zocht, was men bijna zeker hem steeds in de kerk te zullen vinden.

Dit veelvuldig gebed gaf aan zijn Pastoreelen arbeid den zegen van Boven.

PASTOOR THOMAS was vooral de man van de Noord op Aruba en die parochie staat op moreel en godsdienstig gebied bovenaan.

Daar werd hij bemind als een Vader door zijn Volk dat hem aanhing in warme vereering.

De beste jaren zijns levens heeft hij daar doorgebracht; daar heeft hij gewerkt met hart en ziel.

Na in 1891 op Curaçao te zijn aangekomen, bleef Pastoor VAN SADELHOFF eerst een goed jaar op Pietermaai van 27 Mei —91—23 Juli 1892, werd toen assistent op de Playa van Bonaire bij Pastoor VAN RIJN z. g. en volgde dien op als Deservitor 10 April 1893. Twee jaar later 20 April 1895 keerde hij naar Pietermaai terug en werd 10 Mei 1896 Deservitor benoemd voor Sta Cruz op Aruba, kwam in 1897 weer naar Curaçao, Pietermaai en Otrabanda, en ontving eindelijk zijn benoeming als Pastoor van de Noord op Aruba 5 Mei 1898. In 1904 ging hij met verlof naar Nederland, werd bij zijn terugkeer in 1905 deservitor voor Sta Maria, maar keerde 31 Juni 1906 terug als Pastoor van zijn geliefde Noord. In 1916 moest hij wegens gezondheidsredenen naar Nederland, kwam in 1917 wel terug, maar was toch niet meer de oude van vroeger. Daarom bleef hij wonen in het Klooster van Pietermaai na bij het Gouvernement pensioen te hebben aangevraagd.

Zondagmiddag werd zijn lijk overgebracht van het Gasthuis naar Pietermaai en van daaruit plechtig begraven, nadat Z. D. H. MGR. VUYLSTEKE de absoute had gegeven in de kloosterkerk. De deelneming was zeer groot. Z. Exc. Gouverneur J. BROWN GORSIRA liet zich vertegenwoordigen door zijn Adjudant, de Heer CAPRILES.

Hongersnood in Rusland.

Twee weken geleden, in de krant van 11 Maart ll. plaatsten we op de 4e pagina van ons blad een groot gedeelte van de aangrijpende rede door Prof. DR. FRITTJOF NANSEN in verschillende groote steden van Europa gehouden over de alle beschrijving te boven gaande ellende van hongerend Rusland. Onder dagteekening van 22 Maart ontvingen we een ingezonden artikel van den Heer H. J. H. met een dergelijke beschrijving van den nood en op het slot een **Oproep tot Steun voor Rusland**.

H. J. H. gevoelt blijkbaar zeer veel voor die 20 miljoen honger lijdende medemenschen. Moge we ZEd. daarom in overweging geven in zijn kringen vrienden op te wekken om met hem rond te gaan ter collecteering der zoo hoog noodige gelden.

De Curaçaosche Burgerij zal zich niet onbetuigd laten, daar zijn we zeker van. Uit de mailbladen en uit de *Amigoe*, veronderstellen we, is de hongersnood van Rusland hier reeds voldoende bekend onder de gegoede Burgerij. Daarom achten we het onnoodig zijn artikel nog op te nemen.

De *Amigoe* stelt zich gaarne beschikbaar om nog verder zijn menschlievend plan te steunen. Er is genoeg geschreven over Rusland, laat ZEd. maar beginnen met daden en gelden verzamelen, lijsten laten circuleeren en mondeling de Burgerij op wekken bij persoonlijk bezoek.

Inspectiereis.

Zondagmorgen werd hier draadloos bericht ontvangen uit St. Martin van de aankomst van Zijne Excellentie de Gouverneur op de Bovenwinden. Het gezelschap heeft het dus wel getroffen en op Barbados spoedig aansluiting gevonden. De reis werd volbracht in 11 dagen, een dag sneller dan de *Estelle*, die volgens later ontvangen bericht, eerst Maandag boven aankwam, De *Estelle* kan volgende week weer hier verwacht worden, maar de Gouverneur komt eerst de volgende keer mee, dat is medio April.

Welkom!

Met de *Crijnssen* worden Dinsdag a. s. uit Nederland verwacht de Zeereerw. Pastoor HUMBERTUS SMIT en drie nieuwe krachten van het Moederhuis van Schijndel, bestemd voor Sta Rosa. Het zijn de Eerw. Zusters ALIZA, ODILIANA en DIONYSIO.

Bij voorbaat: Hartelijk Welkom!

Goede Reis!

Met de *Van Rensselaer* zullen volgende week naar Nederland vertrekken de Zeereerw. Pastoors C. HARTENDORFF en A. Saris, en de Zeereerw. Priorin van het St. Josefsconvent op St. Martin Zuster AGNES, die drie Dames naar Voorschoten begeleidt om aldaar het Noviciaat als Dominikanes te beginnen.

Het zijn de beide Jongejuffrouwen CONNER van St. Martin en Mejuffrouw LUYDENS van Aruba.

Onder haar veilige hoede gaat ook een blind meisje mee, tot dusverre liefdevol verpleegd in het St. Elizabeth's-Gasthuis alhier, om opgenomen te worden in het Blinden Instituut DE WIJNBERG te Grave, en zich aldaar te bekwamen in een of ander vak tot eigen onderhoud van haar volgend leven.

Zeilvaart.

In de maand Febr. 1921

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	15	Aruba	14
Bonaire	35	Barbados	7
Bov. Eilanden	1	Bonaire	39
Higuemota	1	Bov. Eilden.	1
La Guaira	1	Columbia	3
La Vela	11	Jacmel	1
Macoris	1	La Guaira	1
Maracaibo	8	La Vela de Coro	15
Pampatar	1	Maracaibo	9
Pto Cabello	6	New Port	1
Pto Rico	4	Pto Cabello	6
St. Thomas	1	Pto Rico	4
		Port au Prince	1
		Sto Domingo	1
		Vera Cruz	1
Totaal	85	Totaal	98

Maar dom houden.

Uit treure wordt der Katholieke Missie door de Vrijzinnige Intellectueelen verweten, dat zij het volk maar dom wil houden.

Dat deze vrijzinnige klacht kant noch wat raakt en lijnrecht in tegenspraak is met de feiten, deert dien Intellectueelen niet.

De Katholieke Missie alleen heeft in de buitendistricten scholen voor het volk opgericht. Reeds ten tijde van Mgr. NIEUWINDT trok zich alleen de Katholieke Missie het onderwijs van slaven en armen aan.

Maar steeds werd de Katholieke Missie tegengewerkt door de vrijzinnige Intellectueelen. Die moesten van opvoeden van het volk, ontwikkelen en vrij maken der slaven niets hebben. De intellectueele ontwikkeling eischten zij op voor zich alleen. Zij erkennen en dulden geen andere intellectueel ontwikkelden naast zich.

Erg vrijzinnig! Buitengewoon intelectueel!!

Of domme struisvogel-politiek, die geen ontwikkeling noch intellect bij anderen veronderstelt, omdat zij die niet wil zien.

De Curaçaosche Vrijheidsbond is van liberalen huize en beslist anti-clericaal.

Oogenschijnlijk slechts voor „bevordering van volksopvoeding en volksontwikkeling,', zooals in het Program stond vermeld.

Maar jawel!

Nu het program van actie zou worden opgemaakt in de laatste algemeene vergadering stelde een lid voor: de verkrijging van wettelijke invoering van leerplicht daarin op te nemen.

't Kost te veel, werd er geroepen, maar toen het beginsel als zoodanig, afgezien van de kosten, in stemming werd gebracht, waren er maar 12 STEMMEN VOOR LEERPLICHT. De vergadering werd bijgewoond door ± 80 leden.

Het volk kent zijn vrienden en weet onderscheid te maken tusschen ware en valsche vrienden.

Leerplicht is binnen het stadsdistrict zonder hooge kosten zeer goed uitvoerbaar en zou de volksontwikkeling en volksopvoeding zeer sterk bevorderen.

Maar dat zoeken de „Vrijzinnigen" niet. Ze houden het volk liever dom, dat geeft goedkooper werkkracht.

Hoog bezoek.

Donderdagmiddag bracht Mevrouw BRANTJES-SCHRETLEN een bezoek aan de melaatschen op Zaquito. De hooge bezoekster had voor elken lijder een troostend woord en deelde met milde hand haar liefdegaven uit. Dit bezoek was een blijde zonnestraal in het somber bestaan deze arme ongeneeslijke zieken, hoogelijk gewaardeerd en zeer dankbaar genoten.

Onze Scheepvaart.

Eerst nu vinden we plaats voor de Staat van Februari; maar Maart is al weer veel drukker. Zondag bijv, kwamen 8 stoombooten onze haven binnen met een groot aantal passagiers, en vertrokken er 3. Dag en nacht zijn onze wakkere loodsen in de weer. De *Koningin Emmabrug* heeft maar werk om te openen en te sluiten. Een Kromhoutmotor zou dat een beetje sneller bewerken dan het tegenwoordige stoommachine en kabel.

Laat de Directie daar eens over denken tot eigen voordeel en ten gerieve van het Publiek, dat nu dikwerf zeer lang wachten moet bij open brug. Zondag ± 6 uur stonden er wel 40 auto's aan de Overzijde en 'n stuk of 10 in Punda te wachten om over te steken.

Galnizoen.

Naar wij vernemen hebben de Infanterist 1e klasse Bouman en de fuseliers Wiedeman, Luydens, Jansen C., Hendriks en Beckers voldaan aan de eischen voor brigadier (korporaal). De beide eerstgenoemden zijn dadelijk tot dien rang aangesteld' terwijl de anderen naar gelang er plaats komt, zullen worden bevorderd.

Onze kranige brandweer.

Het drukfoutenduiveltje heeft voor verleden week onzen goedbedoelden lof in hoon veranderd. Onze wakkere brandweer had niet meer dan een vol uur noodig om bluschklaar uit te rukken maar slechts vijf minuten.

Wegen van gewapend beton te 's-Gravenhage.

Ir. P. Dekker deelt in *De Ingenieur* de resultaten meê van sedert ruim een jaar hier ter stede genomen proeven met wegverharding in gewapend beton.

Het doel van deze proeven was een antwoord te krijgen op de volgende vragen:

1o. Is het ook in Nederland mogelijk een betonweg te construeeren, bestand tegen het stadsverkeer?

2o. Zijn de kosten van een dergelijke wegverharding zoodanig, dat deze kan concurreeren met andere verhardingssystemen?

Het eerste proefvak, groot ± 500 M2., werd gelegd aan de Koningin Emmakade in October 1920 en is dus thans een jaar aan het verkeer blootgesteld geweest. Een tweede proefvak groot ruim 1700 M2., is gemaakt in Augustus—September '21 op het kruispunt van de Rozenburgstraat en de Zusterstraat. Verschillende constructies werden voor de beide vakken toegepast. De wapening bestaat uit staven van 6 m. M. diam., in langs- en dwarsrichting op afstanden den 15 c. M. gelegd.

Bij een deel van het tweede proefvak is een der bekende Engelsche patentwapeningen toegepast.

Beide vakken zijn in eigen beheer met gemeentewerklieden uitgevoerd.

Het eerste proefvak vertoont tot dusver geen krimpscheuren, noch andere gebreken van eenige beteekenis. Door de eenigszins primitieve wijze van werken laat de effenheid van het oppervlak iets te wenschen over, doch niet in die mate, dat het verkeer hiervan hinder ondervindt. Het tweede vak vertoont dit euvel in veel mindere mate en ongetwijfeld zal het, geleerd door de ervaring met deze proefvakken opgedaan, bij latere toepassing gelukken een nog effener oppervlak te verkrijgen.

Het tweede wegvak, dat nog slechts kort in gebruik is, heeft tijdens de vorstperiode November—December ll. twee krimpscheurtjes gekregen, merkwaardig genoeg in hegedeelte, waarin de Engelsche paten twapet ning werd toegepast. Dit bewijst niets ten nadeele van deze wapening, welke in Engeland op groote schaal met succes is toegepast, doch nog minder ten nadeele van de, voor het overige toegepaste, veel goedkoopere staafwapening.

De eerste vraag, of de proefvakken tegen het stadsverkeer bestand zijn gebleken, kan — meent de heer Dekker — bevestigend worden beantwoord.

De kosten van het eerste proefvak hebben bedragen f 13.98 per M2., die van het tweede proefvak f 8.97 per M2. Deze lagere prijs is voor een groot deel te danken aan de daling der materiaalprijzen, doch daarnaast aan besparing op arbeidsloon.

Bij toepassing van uitsluitend staafbewapening zijn de kosten met f 0.70 per M2. te verminderen, zoodat de prijs per M2. bij uitvoering op groote schaal naar omstandigheden zal varieeren tusschen f 8 en f 8.50 per M2. Waar een bestrating van granietkeien bij de tegenwoordige prijzen minstens f 9 per M2. kost en een asfalt- of houtbestrating nog belangrijk meer, is dus de tweede vraag hiermede in bevestigenden zin beantwoord.

In Engeland kosten eveneens in eigen beheer uitgevoerde buitenwegen circa £ 1 per square yard.

Voor zoover de kosten betreft was deze uitkomst voor den heer Dekker een verrassing, weshalve hij er de aandacht van den wegentechnici in Nederland en Indië op vestigt.

De Brion-prijsvraag.

Het Venezuelaansche tijdschrift *Myriam* brengt ons met den uitslag de portretten der bekroonden. Eerste prijswinner is Henry de Sola, een jongeling nog blijkbaar, terwijl de tweede prijs is uitgereikt aan mevrouw Lucile de Pérez Diaz.

Wij hebben ook kennis kunnen nemen van het bekroonde antwoord, dat als *Biografia del Almirante Brion* te Caracas uitgegeven is. De schrijver heeft de hoffelijkheid gehad zijn geschrift op te dragen aan onzen gezant, den heer D'Artillac Brill, tevens voorzitter der Brion-commissie, die de prijsvraag uitschreef en aan de studeerende jongelingschap van zijn vaderland en van Curaçao. Voor Venezuela heeft deze biografie de groote verdienste, dat zij met veel enthousiasme en in overvloedige lyriek geschreven is. Zij mist echter twee belangrijke factoren. Vooreerst kan men haar moeilijk noemen „goed gedocumenteerd", zooals de commissie uitdrukkelijk in hare voorwaarden geëischt heeft, en in de tweede plaats is het niet critisch-historisch te noemen, wat men in het algemeen verlangen mag van eene studie van dezen aard. Het is ons natuurlijk niet bekend wie meer inzendingen gedaan hebben. Misschien moet uit het feit, dat omtrent den beloofden derden prijs niets openbaars gemaakt is, worden afgeleid, dat er slechts twee inzendingen binnengekomen zijn. Maar van eene verspreiding van dit geschrift op de Curaçaosche scholen verwachten wij niet veel resultaat voor onze „leerende jongelingschap". Mogelijk ook is aan deze bekroning niet geheel vreemd, dat de jury uitsluitend uit Venezuelanen bestond, wat niet in alle opzichten billijk is tegenover de als mededingers uitgenoodigd „beminnaars der schoone letteren" van andere nationaliteit, zoo die althans opgekomen zijn. Eene gemengde jury was voor deze prijsvraag, door het Hollandsche gezantschap uitgeschreven, eigenlijk aangewezen.

Wij voor ons stellen de wetenschappelijke levensbechrijving van Brion, zooals die van de hand van den heer Pater Euwens in de *Amigoe di Curaçao* en in de *West-Indische Gids* is opgenomen, heel wat hooger. Historische onjuistheden zijn aan het bekroonde werk niet vreemd. Het *Boletin Comercial* wees daarop ook reeds.

Kol. Weekblad.

---

*) Dit stukje stond al lang gezet, maar moest wegens plaatsgebrek herhaaldelijk worden uitgelicht.

Ingezonden.

Had je ze maar!

In de *Boletin* van Vrijdag lazen wij tot onze groote verbazing, dat voor de match van a. s. Zondag 'n kwartje entrée gevraagd zal worden, door de Curaçaosche Voetbalbond, terwijl Sparta 't publiek vriendelijk **uitnoodigt den wedstrijd bij te wonen.** Wij vinden 't optreden van den Bond zeer onsympathiek. Gaan de Heeren nu een melkkoetje maken van iets waaraan ze geen cent exploitatiekosten hebben gehad en zoo goed als geen onderhoudskosten hebben? Spreekt in deze zaak 't Gouvernement niet mee, om 't gewone volk 'n klein sportief genot te gunnen? Wel, wees toch blij, dat 't publiek aan uw spel zoo'n groote belangstelling gunt. Daarbij voorspellen wij U, dat 't sportlustige volk, vooral de voetballende jeugd, zonder 'n kwartje wel 'n plaats zal veroveren op 't slecht afgesloten terrein, tenzij ons geheele politiekorps in de weer komt.

Gaarne vernamen wij ook nog, hoeveel 'n knus plaatsje op de overdekte tribune (afdak) kost!!!

Enkele Sportliefhebbers.

Noot der redactie.

ENKELE SPORTLIEFHEBBERS hebben wel eenigszins gelijk, dat zij protesteeren tegen het heffen van entreegelden op Mundo Nobo bij het houden van een match.

Toen we het aankondiging daarvan lazen dachten we ook: He! Mag dat? Van wie is dat terrein? Indertijd werd het door Frater LEOPOLD en zijn jongens ontgonnen en toen het bijna klaar was, nam de Openbare Gezonnheidsdienst het werk over.

We gelooven, dat dit terrein ter vrije beschikking moet blijven voor de Sportliefhebbers.

De **C. V. B.** heeft dien maatregel natuurlijk getroffen om herrie te voorkomen.

Maar het middel zal erger blijken dan de kwaal, vreezen we.

Neen, laat de Bond een echte tribune bouwen met kleedkamers en waschgelegenheid er onder. Dan is de Bond baas in eigenhuis en kan plaatsengeld eischen. Zulk een tribune zal de orde van het Publiek zeer ten goede komen.

De menschen zitten dan rustig en op hun gemak en kunnen niet over de grenzen loopen, noch de spelers hinderen. Een tribune zou vele moeilijkheden oplossen en Mundo Nobo tot een echt sportterrein maken.

Redactie.

MUZIEKUITVOERING.

Programma.

1. Crescent Queen — Marche — F. H. Lesey.
2. Ouverture du Pirate — G. Bellini.
3. Waldeszauber — Walzer (1e uitv.) — R. Vollstedt.
4. La forza del destino — Fant. (1e uitv.) — G. Verdi.
5. Venetian moon — Fox-trot — Ph. Goldberg.
6. Lieblingsklanke aus dem reich der tone — Potp. — Clarens.
7. La despedida — Valse (1e uitv.) — J. P. Boskaljon
8. Joo Hoo — Fox-Trot (1e uitv.) — Jolsen

Zondagavond om 7.30 uur. BRIONPLEIN.

Onze Begrooting

IN DE

Tweede Kamer.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Algemeene beschouwingen.

Voorbereiding en tijdstip van indiening der begrooting.

Verscheidene leden hadden gaarne in de Memorie van Toelichting het oordeel der Regeering vernomen omtrent het besluit van den Kolonialen Raad om, nu dit college de begrooting niet vóór den tweeden Dinsdag der maand Mei voorloopig kon vaststellen, zich verder van behandeling van het ontwerp te onthouden. De Koloniale Raad beroept zich hiervoor op staatsrechtelijke gronden en het is ook voor de toekomst van beteekenis te weten, hoe de Regeering over die gronden denkt. De Gouverneur toch heeft aan den Raad medegedeeld, dat de indiening binnen den wettelijken termijn van de ontwerpverordening tot voorloopige vaststelling der begrooting ook voor het vervolg moeilijkheden zal opleveren. Voorts werd gevraagd, waarom de Regeering niet, overeenkomstig haar aanvankelijke toezegging, bereid is geweest te voldoen aan het verzoek van den Gouverneur om te bevorderen, dat bedoeld tijdstip in het Regeeringsreglement zou worden bepaald op den eersten Dinsdag van April en dat voor de vaststelling der begrooting door den Kolonialen Raad op den laatsten Dinsdag van Mei.

Men hoopte alsnog het oordeel der Regeering over de hierbedoelde aangelegenheid te mogen vernemen. Sommige leden, die zich te dezen opzichte aansloten bij de opvatting, ontwikkeld in het artikel „Een staatsrechtelijk vraagstuk" van dr. B. DE GAAY FORTMAN, voorkomende in de *West-Indische Gids* van November jl., verklaarden het door den Kolonialen Raad ingenomen standpunt niet juist te achten.

Gevraagd werd, of de late indiening van de begrooting mede aan de boven besproken omstandigheid moet worden geweten.

Aftreden van den Gouverneur Helfrich.

Door vele leden werd teleurstelling uitgesproken over het onverwachte aftreden van den Gouverneur Helfrich, wiens kort bewind zoo gunstige verwachtingen voor de kolonie deed koesteren. De beteekenis van zijn bestuur blijkt wel uit de verklaring, door zijn opvolger bij de aanvaarding van zijn ambt in de vergadering van den Kolonialen Raad van 13 October 1921 afgelegd, dat hij hoopte op de door dien Gouverneur gelegde grondslagen te kunnen voortbouwen. Gevraagd werd, of inderdaad in den staat van zijn gezondheid de hoofdreden voor zijn ontslagaanvrage moet worden gezocht, gelijk de Regeering verleden jaar in de Eerste Kamer mededeelde. Men wees er op, dat in de rede, waarmede de waarnemende Gouverneur het bestuur over de kolonie aanvaardde, woorden voorkwamen, die op andere beweegredenen voor de ontslagaanvrage schenen te duiden. Ook de woorden, door den voorzitter van den Kolonialen Raad in de vergadering van dien Raad van 14 Juli 1921 gesproken: „De redenen, die hem tot heengaan hebben doen besluiten, hebben wij niet te beoordeelen," zouden op andere beweegredenen wijzen. De vraag werd gesteld, in hoeverre de geruchten juist zijn, dat de heer Helfrich gegriefd zou zijn over onvoldoende beantwoording zijner brieven door de Regeering en over een behandeling zijner voorstellen, waaruit geen voldoende bereidwilligheid der Regeering tot medewerking zou blijken.

Bestuur en ontwikkeling der kolonie.

Opnieuw werd van verschillende zijden gewezen op de urgentie van een herziening van de bestuursinrichting der kolonie. De noodzakelijkheid eener meer democratische wijze van samenstelling van den Kolonialen Raad, waardoor aan de bevolking voldoende invloed op en aandeel in het bestuur der kolonie verzekerd wordt, alsmede het vraagstuk der decentralisatie van bestuur treden daarbij wel het meest op den voorgrond.

Gevraagd werd, of de Koloniale Raad reeds voldaan heeft aan het verzoek van den afgetreden Gouverneur om met betrekking tot de reorganisatie van dit college van zijn oordeel te doen blijken. Zoo ja, dan zou men van het uitgebrachte advies gaarne kennis nemen, terwijl ook verspreiding op ruime schaal wegens het belang der zaak wellicht aanbeveling zou verdienen. In verband met het door den nieuwen Gouverneur bij zijn installatie dienaangaande gesprokene vroeg men, in welke richting de Regeering de oplossing dezer vraagstukken heeft gedacht.

Met belangstelling hadden verscheidene leden kennis genomen van het belastingrapport. Zij hoopten, dat in den inhoud daarvan aanleiding zou worden gevonden nog eens na te gaan, welke bezuinigingen in de huishouding der kolonie zijn aan te brengen.

Sommige leden zouden gaarne van de Regeering inlichtingen ontvangen, wat in den laatsten tijd van bestuurswege is gedaan tot bevordering van landbouw en veeteelt in de kolonie en in hoeverre pogingen zijn aangewend om nieuwe industrieën in het leven te roepen.

Door sommige leden werd de aandacht gevestigd op hetgeen, blijkens mededeelingen in het *Koloniaal Weekblad* van 25 Augustus 1921, door den landbouwkundigen adviseur L. de Waal te Dordrecht in de *Amigoe di Curaçao* geschreven is omtrent de middelen, welke kunnen leiden tot verhooging van de opbrengst der suikercultuur op Curaçao. Men zou het op prijs stellen het oordeel der Regeering daarover te vernemen.

Aangedrongen werd op verbetering der havens en het scheppen van een behoorlijke stoomvaartverbinding tusschen de verschillende eilanden.

Op de noodzakelijkheid van verbetering der woningvoorziening en der hygiënische toestanden in de kolonie werd ook ditmaal de aandacht gevestigd.

Onderwijs.

Gevraagd werd, hoe het in Curaçao staat met de gelijkstelling van bijzonder en openbaar onderwijs. Is de Minister bereid ook voor Curaçao, gelijk hij dit voor Suriname deed, de uit die gelijkstelling voortvloeiende kosten voor rekening van het moederland te nemen?

Sommige leden drongen er nogmaals op aan, dat de scholen voor jongens van het St. Thomascollege en de scholen voor meisjes van het St. Martinusgesticht met het oog op de uitkeeringen wegens leerkrachten als m. u. l. o. scholen zullen worden behandeld, daar deze scholen steeds als zoodanig werden erkend en ook in de *Koloniale Verslagen* als zoodanig werden genoemd.

Schoolvoeding.

Met leedwezen hadden sommige leden uit de Memorie van Antwoord van den Gouverneur aan den Kolonialen Raad vernomen, dat de schoolvoeding in de buitendistricten van Curaçao en op Bonaire gestaakt is, niettegenstaande zij op het schoolbezoek een gunstigen invloed uitoefende. Zij drongen er op aan, dat op dezen maatregel zou worden teruggekomen.

Artikelen.

Art. 11. De vraag werd gesteld, of het onlangs in een der plaatselijke bladen opgenomen bericht, dat gouvernementspassagiers 1ste klasse naar de Bovenwindsche eilanden voortaan niet meer per schoener daarheen zullen behoeven te reizen, doch per stoomboot via Trinidad de reis zullen kunnen maken, juist is. Men zou dit een groote verbetering achten, waardoor een der bezwaren, aan overplaatsing naar die eilanden verbonden zou worden opgeheven.

Art. 22. Gevraagd werd, welke bedoeling er bestaat met de uitzending naar de kolonië van den oud-inspecteur van politie te Amsterdam, den heer K. W. ELHORST. Zal deze de reorganisatie der politie in de kolonie, waarvan meermalen sprake was, ter hand nemen, of heeft bedoelde reorganisatie inmiddels reed plaats gehad? Zal de tegenwoordige commandant van politie denst dien verlaten; zoo niet, in welke verhouding zal de heer ELHORST tot hem komen te staan? Men zou gaarne ook omtrent de verdere voorwaarden, waaronder de uitzending heeft plaats gehad, ingelicht worden.

Art. 44. Men meende te weten, dat het zeeposttarief voor brieven en andere poststukken uit de kolonie goedkooper is dan dat voor brieven enz. naar de kolonie, nl. voor brieven niet zwaarder dan 20 gram 7½ cent, voor briefkaarten 5 cent en voor drukwerken 1½ cent per 50 gram. Mocht dit zoo zijn, zou dan — zoo werd gevraagd — in verhooging dier tarieven geen doeltreffend middel tot versterking der koloniale geldmiddelen zijn gelegen?

Art. 48. Men had vernomen, dat aan verzending van draadlooze telegrammen van en naar Curaçao via St. Martin blijkens officieele mededeeling de voorwaarde is verbonden, dat deze telegrammen eerst aan een particulier telegraafagentschap op dat eiland worden gericht, hetwelk dan voor verdere doorzending zorg draagt. Voor Particulieren, die geen relaties op St. Martin bezitten, levert dit een belemmering op. Gevraagd werd, of in dit bezwaar niet in dien zin kan worden voorzien, dat het Gouvernement zelf voor deze doorzending zorg draagt.

Art. 64. Enkele leden vroegen, of de vervulling der vacature van een tweeden predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente, welke vacature eenige jaren heeft geduurd, niet ter bezuiniging achterwege had kunnen blijven.

Art. 85. Sommige leden hadden met verwondering gezien, dat op deze begrooting nog gelden voor een landbouwkundige op Curaçao zijn uitgetrokken. Zij zouden gaarne vernemen, of de Minister, nu deze betrekking vacant is, den tijd niet gekomen acht om het landbouwdepartement voor de Benedenwindsche eilanden op te heffen, althans in deze vacature niet te voorzien. Andere leden hadden evenwel tegen dit denkbeeld bezwaar.

Gevraagd werd, welke voordeelen, speciaal in de laatste jaren, voor de kolonie staan tegenover de door haar verleende bijdrage in de kosten van het Departement van den Landbouw in Suriname.

Art. 87. Men stelde de vraag, hoe de Regeering staat tegenover het door den Kolonialen Raad met op één na algemeene stemmen verworpen voorstel van den Gouverneur om opnieuw over te gaan tot deelname in het kapitaal der Cultuurmaatschappij der Nederlandsche Antillen.

Voorts werd gevraagd, of het voornemen bestaat vanwege de kolonie verderen financieelen steun te verleenen aan de Eerste Sisalcultuurmaatschappij. Hoeveel heeft — zoo vroeg men — de kolonie reeds aan deze onderneming ten koste gelegd en hoeveel zal daarvan, bij benadering, bij liquidatie der maatschappij kunnen terugkomen?

Art. 93. Gevraagd werd, of in de betrekking van directeur van den openbaren gezondheidsdienst thans definitief is voorzien, dan wel of het nog in de bedoeling ligt daarvoor, zoo mogelijk, een medicus uit het moederland naar de kolonie uit te zenden.

De Minister uan Kolonie deelde onder dagteekening van 8 Juni 1921 *) in antwoord op een desbetreffende vraag van het lid der Eerste Kamer den heer van Kol mede, dat door hem overwogen werd de uitzending van Nederlandsche of buitenlandsche geneeskundigen naar Curaçao ten behoeve van den burgerlijken geneeskundigen dienst aldaar. Heeft — vroeg men — zoodanige uitzending sindsdien plaats gehad?

Art. 134. Gaarne zou men vernemen, of het juist is, dat de vorige gezaghbber op St. Martin het landgoed „Belvèdère" aldaar, zonder daartoe door den Gouverneur te zijn gemachtigd, heeft aangekocht. Zoo ja, waarom is dan de aankoop van dit landgoed, dat zoo belangrijke herstellingen aan het woonhuis moest ondergaan, alvorens het in gebruik kon worden genomen, en dat bovendien ten deele op Fransch grondgebied ligt, door het Koloniaal Bestuur gestand gedaan?

Art. 141. Gevraagd werd, of het onderzoek van den onlangs naar de kolonie uitgezonden mijningenieur reeds eenig resultaat heeft opgeleverd. Is voorts de Minister in staat mede te deelen, tot welken uitslag het op de plantage Savonet door particulieren geleide onderzoek naar de aanwezigheid van ontginbare delfstoffen geleid heeft?

Art. 158. Verscheidene leden spraken hun bevreemding er over uit, dat de Minister zijn medewerking voor het tot stand brengen van de op deze begrooting gebrachte verbetering van de bezoldigingen der ambtenaren afhankelijk heeft gesteld van de nakoming der voorwaarde, dat de kolonie uit eigen middelen de helft van de daaruit voortvloeiende lasten zou dragen. Hoewel men den Minister toegaf, dat versterking der middelen van de kolonie door belastingherziening dringend noodig moet worden geacht, meende men toch, dat deze wijze van handelen niet in het belang der kolonie is. De reeds sedert vele jaren geheel onvoldoende salarisregeling heeft een belangrijk verloop onder de ambtenaren ten gevolge gehad. Ook tegenover de betrokkenen is deze gedragslijn in hooge mate onbillijk. De nieuwe salarisregeling zou terugwerkende kracht hebben tot 1 Januari 1921; in dien zin heeft zich ook de Gouverneur bij het indienen der desbetreffende voorstellen uitgesproken. Het kan voorts niet de bedoeling zijn geweest, dat de Koloniale Raad zelf voorstellen tot dekking der door de salarisverhoogingen veroorzaakte uitgaven zou indienen. Immers werd voor het ontwerpen der belastingherziening een commissie ingesteld wier rapport eerst kort geleden verscheen.

Had men de bovendoelde voorwaarde willen stellen, dan had de Gouverneur zijn voorstellen tot salarisherziening aanstonds van voorstellen tot gedeeltelijke dekking der daardoor veroorzaakte uitgaven moeten doen vergezeld gaan. Deze leden drongen er dan ook bij den Minister op aan, dat hij aan genoemde voorwaarde niet zou vasthouden.

Aldus vastgesteld den 4 Febr. 1922.

KETELAAR.
DE MURALT.
SCHREURER.
VAN VUUREN.
ALBARDA.

*) *Aanhangsel Handelingen* Eerste Kamer 1920—1921, bladz. 109.

Dankbetuiging.

Ondergeteekende betuigt langs dezen weg zijn innigen dank aan de Heeren Doctoren Boogaart, Gaerste en Winkel voor de goedgeslaagde operatie, en aan de Eerw. Zusters van het St. Elisabethsgasthuis voor de liefderijke verpleging.

ELEAZAR FRESCO.

2—3 *Curaçao den 15 Maart 1920.*

Hierdoor brengen wij onze hartelijken dank voor de vele bewijzen van deelneming, ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onzen geliefden Confrater Pater

Thomas van Sadelhoff.

fr. MARTIN LUYCKX
Vic. Prov.

Curaçao 21 Maart 1922.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Februari 1922 aandeden, met vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Februari 1922.	85	16,629	15,691	93	362,346	204 687
Vorige maanden	96	15,015	13 985	94	409,463	234,712
Totaal	181	31 644	29 676	187	771,809	439,399

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.